

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

La mort no està per bromes

La història. Columbia, Canadà, ara. Els empleats de l'empresa Presage fan un viatge en autobús, en arribar a un pont en obres, Sam, un d'ells, té la premonició que el pont s'ensorrarrà, avisa els seus companys i vuit d'ells escapen a la mort, però l'escabexada no ha fet sinó que començar.

La pel·lícula. Amb puntualitat germànica, cada parell d'anys s'estrena un nou capítol d'aquell primer *Destino final* que l'any 2000 jugava a enganyar la mort. Però el guionista Jeffrey Reddick va decidir que la Mort no està pas per bromes. Si de cas, gasta més mal fado que Jose Mourinho... Així, en la cinquena entrega de la sèrie, dirigida per Steven Quale, ex-ajudant de James Cameron a *Titànic* i *Avatar* entre altres, les peripècies dels vuit supervivents del greu accident d'un pont en males condicions, se salden amb un complet (i sàdic) catàleg de morts anunciades. Quale aposta per tornar als orígens de la nissaga, reduint l'humor negre a la mínima expressió (l'escena de la casa de massatges xinesos), dissenyant sofisticats mecanismes mortífers que van liquidant els esforçats supervivents. Ben mirat, *Destino final 5* podria haver estat patrocinada per la Conselleria d'Empresa i Ocupació, departament d'Accidents de treball, atès el conjunt de minúscules deficiències materials que aca-

ben generant riscos mortals de necessitat. Ull viu, si anem a l'oculista, fem gimnàstica o treballem a la cuina. Amb la indispensable trama argumental al voltant d'un noi que dubta si anar a París per convertir-se en un xef Guia Michelin, *Destino final 5* aconsegueix fer diàna en els objectius apuntats: horroritzar l'espectador sense gairebé treva. Per tant, el grapat de joves intèrprets, llustrosos i un pèl inconscients es converteixen en unes saludables víctimes propici-

'Destino final 5'

Director: Steven Quale.

Intèrprets. Nicholas

D'Agosto, Emma Bell, David Koechner, Ellen Wroe. EUA, 2011. 92'. JC Alpícat, Lauren Lleida, Urgell Mollerussa.

atòries. A destacar la presència inquietant de Tony Todd fent de Dr. Death.

La imatge. Sam entrant a la cuina on treballa, enmig de ganivets amenaçadors, picadores de carn, talladores d'embotits.

La frase. 'A la mort no li agrada que l'enganyin', sentència el doctor forense. Potser no. Però la ciència mèdica i la indústria farmacèutica prou que ho procuren.

La recomanació. A tenir en compte pels col·leccionistes de 'destinos finals' i sibarites sàdics.